

ԿԱթողիկոսութիւն
ԱՄԵՆԱՅԻՆ ՀԱՅՈՑ
ՄԱՅՐ ԱԹՈԽ. ԷՉԿԻԱԾԻՆ

THE CATHOLICOSATE
OF ALL ARMENIANS
HOLY SEE OF ETCHMIADZIN

ԳԱՐԵԳԻՆ Ա ԱՄԵՆԱՅԻՆ ՀԱՅՈՑ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻ

ԽՕՍՔՆ ՈՒ ԱՂՋԹՔԸ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ

ՆՈՐԸՆՏԻՐ ԱԶԳԱՅԻՆ ԺՈՂՈՎԻ ԱՌԱՋԻՆ ՆԻՍՏԻՆ

(27 ՅՈՒԼԻՍ, 1995)

Վաեմաշուր Նախագահ Հայաստանի Հանրապետութեան,

Յարգարժան Նախագահ Ազգային Ժողովի Բացման Նիստի,

Մեծարգոյ անդամներ Ազգային Ժողովի,

Իր տեսակին մէջ իմ այսօրուան ուրախութիւնը եգակի, առանձնայատուկ իմաստ եւ նկարագիր ունի: Պատմական նշանակութիւն ունի բացման այս նիստը նորբենտիր հայ Ազգային Ժողովին, որովհետև մեր ողջ Հանրապետութիւնը ժողովրդային քուլարկութեամբ այժմ բնույնել է. նոր սահմանադրութիւն օրէնսդրական, գործադիր, դատական իշխանութիւններու յստակ բանաձեւումներով եւ նախագահի, կառավարութեան և այլ կառոյցներու իրաւասութիւններու եւ պարտաւորութիւններու ճշդումով:

Առաջին հերթին ՄԵՆՔ կը շնորհաւորենք նորբենտիր այս կազմը Ազգային Ժողովին և կ'օրինենք մեր Հանրապետութեան նոր սահմանադրութիւնը այն քաղցր յոյսով, որ ժողովն պիտի առաջնորդուի Սահմանադրութեան սկզբունքներով և գինք ընտրող ժողովրդի գերագոյն և ընդհանրական շահերու հրամայականով:

Երկրորդ, սրտի պարտը կը զգանք մեր շնորհակալութեան խօսքը ուղղելու նախորդ կազմին՝ Գերագոյն Խորհուրդ անունին տակ ճանչցուած եւ գործած, գնահատելով այն իրողութիւնը, որ ան իր ընտրութեան օրէն մինչեւ իր առաքելութեան կանոնական աւարտը գործեց ամբողջական կազմով, միանուագ

հետեւողականութեամբ, հակառակ բոլոր տեսակի դժուարից և կրբեմ տագմապային կացութիւններու: Պետութեան տոկունութեան գլխաւոր կոռուաններէն մէկը եղաւ ան:

*

* * *

Սիրելիք,

Որպէս Ամենայն Հայոց Կարողիկոս, որպէս հոգեւոր հայր ամեննցուն՝ Մեզի համար գերազանց հոգեկան գոհունակութեան առիթ է կանգնիլ ձեր բոլորի առաջ եւ յանուն մեր Ս. Եկեղեցիին, յանուն մեր Ազգային Եկեղեցիին եւ յանուն անոր հոգեւոր Կեդրոնին՝ Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածնի հայրախնամ սիրով ողջունել ձեզ ձեր առաքելութեան այս սկզբնական հանգրուանին: Եւ առաջին հերթին Մեր ձայնը կը բարձրացնենք առ Ամենակալն Աստուած եւ կը հայցենք իր օրհնութիւնը նորընտիր Ազգային Ժողովին եւ անոր բոլոր անդամներուն՝ յարգարժան պատգամաւորներու վրայ.-

« Պահպանիշ եւ յոյս հաւատացելոց Քրիստոս Աստուած մեր, պահեա՛, պահպանեա՛ եւ օրինեա՛ զերկիրս մեր զՀայաստան աշխարհն, շինեալ քրտամբք զաւակացն ազգիս հայոց, նուիրագործեալ շնորհօք, արհեստիր եւ նահատակաց, կառուցեալ եւ ստեղծագործեալ շնորհօք, արհեստիր եւ արուեստիր տաղանդաշատ ջանիր հոգւոյ եւ մտաց սպասաւորաց որդուցն հայկազնեան, պահեա՛ զնա ի խաղաղութեան, յապահովութեան եւ ի բարգաւաճութեան:

Օրինեա՛ Տէր եւ զ նախագահն Հանրապետութեանս մերոյ եւ զամնայն ժողովրդների պատգամաւորս՝ զանդամն Ազգային Ժողովոյս: Հեղի ի վերայ նոցա զբազմապատիկ շնորհս քո իմաստութեան: Զօրաց զնոսա պարգևոր եւ առաքինութեամբք արիութեան, նուիրաբերման եւ անձնիր զոհողութեան: Ողջ եւ առողջ պահեա ի նոսա զսէր եւ զերկիր Քո սրբարար եւ զնախանձ եւ զշանս աշխարհաշինութեան հայրեննեաց մերոց դարակնաց: Ամբողջ պահեա ի նոսա զհոգս եւ զկամս եւ զտեսիր շինութեան եւ բարեկարգութեան ժողովրդեանս մերոյ վասն

պայծառութեան վերանորոգեալ անկախութեան Համբապետութեանս, վասն յառաջիմութեան վերածնեալ ազգիս եւ պետութեանս,
Ծնդ հովանեաւ սուրբ եւ պատուական խաչիդ քո ի խաղաղութեան.
փրկեա, Տէր, յերեւելի եւ յաներեւոյթ թշնամոյն, արժանաւորեա
գոհութեամբ փառաւորել զՔեզ ընդ Հօր եւ ընդ Հոգուոյ Սրբոյ, այժմ եւ
միշտ եւ յախտեան յախտենից. ամէն»:

(Վեհափառը այստեղ լուսութեան մի րոպէ յայտարարեց Հայրենիքի համար իրենց կեանքը, գործը եւ արիւնը ընծայած հանգուցեալ վաստակաւորների եւ հերոսների յիշատակին, առանձնապէս յիշելով իր երշանկայիշատակ նախորդին՝ Վազգէն Ա. Կաթողիկոսին որ եղել էր առաջին Կաթողիկոսը որ անկախ պետութեան Գերագոյն Խորհուրդին իր հայրապետական խօսքն է ուղղել: Ապա շարունակեց իր պատգամը).-

*

* * *

Սիրելի պրն. Նախագահի եւ անդամներ Ազգային Ժողովոյս,

Մեր հայրենիքի եւ ողջ հայութեան, ներառեալ հայրենիքի սիրով տոգորուած եւ արտասահմանեան պայմաններու տակ ապրող հայութեան, աչքերը ծեզի՛ են ուղղուած: Մենք մեր կեանքի մէջ առաջին անգամ ըլլալով է, որ կը կատարենք այս աղօքը եւ կ'արտասահմնենք այս խօսքը մեր մայր հայրենիքի Ազգային Ժողովին համար: Ո՛չ յաւակնութիւնը, ո՛չ այ կարողութիւնը եւ ո՛չ ալ փափաքը ունինք խրատ տալու ծեզի: Որպէս հոգևոր հայր եւ որպէս առաջին սպասաւոր Հայց, Առաքեական Մայր Եկեղեցոյ սրտի պարտք կը զգանք ծեզի հետ կիսելու Մեր նախանձախնդրութիւնը եւ միանգամայն սպասումը, որ ձեր պաշտօնավարութեան ողջ շրջանին երբէք մտահան չընէք այն զգացումն ու մտածումը, որ Աստուծոյ Աչքն ու Աչք ի վերուստ կը հսկեմ ձեր վրայ, Արագածի կատարին անպարան կախուած Լուսաւորչի կանթեղէն եւ Միածնակչ Մայր Տաճարի լուսանառագայր եւ երկնարամբոյր գմբեթէն:

Մեր Տիրոջ եւ երկնաւոր վարդապետին ամենաճշմարիտ խօսքն է. «Տուր ցկայսերն՝ կայսեր, եւ գԱստուծոյն՝ Աստուծոյ»: Կայսեր բաժինը, աշխարհի ու երկրաւորի բաժինը անշատուած չէ Աստուծոյ բաժինէն, և ոչ ալ հակառուած անոր: Կայսեր տրուածը կ'երթայ Աստուծոյ, երբ տրուածը արդարութիւնը ունի որպէս մղիչ ոյժ եւ որպէս նպատակակիւտ: Եւ Աստուծոյ բաժինը օտար և հակադիր չէ կայսեր տրուածին, որովհետեւ Աստուծած է՝ մարդուն, ազգին և հայրենիքին բարիքին համար միայն, որպէս «արարիչ երկնի եւ երկրի. երեւելեաց եւ աներեւորից», եւ «խնամող մարդկան»:

Արդար է, որ մեր Հանրապետութիւնը ճանշած է եւ կը ճանշնայ խղճի եւ կրօնի ազատութիւնը իր բոլոր բաղաքացիներուն համար: Այդ ազատութիւնը ես կը նկատեմ որպէս աստուածային կամքին արտայայտութիւն: Նոյնքան արդար է, որ մեր Հանրապետութիւնը որպէս հայ ժողովուրդի պետութիւն ճանշած է եւ կը ճանշնայ Հայց. Առաքելական Եկեղեցին որպէս ազգային Եկեղեցին, որովհետեւ այդ Եկեղեցին անքակտելիօրէն ընդունուած է, անրաժանելիօրէն շաղախուած է հայութեան դարաւոր կեանի հիւսուածքին մէջ:

Մեր սուրբ Եկեղեցին միշտ զօրավիգ է կանգնած հայոց պետութեան, որովհետեւ անոր մէջ ճանշած է ժողովրդի ինքնիշխան կամքին բնական արտայայտութիւնը, մանաւանդ ներկայ ժամանակներու ժողովրդավարական սկզբունքներու եւ կարգերու պայմաններուն տակ:

Ահա թէ ինչո՞ւ չերմօրէն եւ Հայրապետական հոգածութեան գգացումներով երբ կը շնորհաւորենք ձեզ որպէս օրէնսդիր վերին իշխանութիւնը մեր ժողովրդին, կը մաղթենք, որ մնաք եւ տելէք այն բարձրութեանը վրայ, որով համայնատեսական, ամրոդատեսական պարագրումով եւ հայրենասիրական ու ժողովրդանուէր ոգիով, արդարամիտ եւ խաղաղասիրական նախանձախնդրութեամբ, հայրենապաշտպան զոհողութեան գիտակցութեամբ ու գերանձնական վերաբերումով ձեր ծառայութիւնները պիտի մատուցէք մեր պաշտելի ժողովրդին եւ հայրենիքին: Ըլլանք ու մնանք մեզ ընտրած ժողովուրդին հետ ի մշտական հաղորդութեան, զգայուն եւ

ընդառաջող՝ անոր կարիքներուն, արդար իրաւունքներուն եւ ազգային նուիրական դատին, անոր յառաջդիմական ձգտումներուն եւ գերագոյն շահներուց: Երբէք չմոռնանք, որ մեր բոլորի դատաւորք Աստուած է եւ դատարանը՝ պատմութիւնը, ժողովուրդը եւ հայրենիքը ըլլալով մեր աշխի բիբը. մեր սրտին տրովը, մեր միտքին ալաքը եւ մեր հպարտութեան բարձրակետը:

Քաջ գիտենք, որ ձեր ճանապարհը չէ մարմարապատ կամ ծաղկազարդ: Ոչ ալ հեզասահ եւ դիրագնաց: Թող ձեր ծառայական ճանապարհորդութեան ոճը ըլլայ այնպէս, որ փուշն ու տատասկը բթանան ու չորանան, եւ ծաղիկն ու պտուղը դառնան բուրումնաւէտ եւ բեղմնառատ ի վայնլումն մեր տառապահիք, բայց պատուախնդիր ժողովուրդին եւ հերոսածին ու հերոսաշլ.ն հայրենիքին եւ ի փառս Աստուծոյ եւ ի բարին համայն մարդկութեան:

ԳԱՐԵԳԻՆ Ա.

ԿԱՐԵՊՂԻԿՈՍ ԱՄԵՆԱՅՑՆ ՀԱՅՈՑ